

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
О.О. СРЕМСКИ КАРЛОВЦИ

-БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК-
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

БРОЈ 3027, ГОДИНА XIX
април 2008. године

ОЧИ У ОЧИ СА ИЗБОРИМА

Локални избори су ниво одлучивања грађана о важним животним питањима и гласачи се по правилу опредељују према угледу и лику кандидата за одборнике, а не по страначкој припадности, као што је случај са парламентарним и председничким изборима. Тако да би теме кандидата за одборнике требало да буду локалне, комуналне, а не страначка идеологија и политика решавања државног и националног интереса. Могу се дати у једној реченици и неке назнаке државног интереса или основне програмске назнаке и карактеристике странке. Основ мора бити у локалним догађањима, односно базични догађаји и параметри живота, од комуналне инфраструктуре до социјалне помоћи и старања за старе, болесне, сиромашне и незбринуте. Наравно, питања локалне самоуправе јесу и питања функционисања јавног саобраћаја, изгледа железничке станице, непостојања мање аутобуске станице (људи претрчавају друм да дођу до аутобуса доводећи тако често живот у опасност), здравства, школства, уличног осветљења, безбедности на улицама, у школи. Такође, снабдевеност и изглед јавне пијаце, сектор производње, коју су првобитна акумулација капитала, тајкуни, корупција, потпуно уништили (сви се баве трговином, препродајом, сивом економијом), затим ниво туризма и туристичких понуда и услуга, посебно у Сремским Карловцима који су у маломе Хиландар српства и православља. Не може пет произвођача вина и дегустација задовољити интерес туриста. Но, и они су добро дошли, треба повећати њихов број. Морају се пронаћи јачи, бољи садржаји, способнији људи за туризам, са знањем страних језика, познавањем историје, културе и свега другог у Сремским Карловцима и околини, целој Фрушкој гори и манастирима. Усмерити средства Општине тамо где ће се највише постићи, а не растурати средства на стотине пројеката који никада неће бити довршени. За сваки пројекат, ако се не оствари, предвидети санкције, односно повећати одговорност, а не таворити од избора до избора. Расписати јавни тендер за куповину напуштених кућа, плацева и стимулирати што већи број људи и породица да се населе у Сремске Карловце. Не би требало да само старе породице Сремских Карловаца које имају своју историју и углед, носе на плећима развој овог града. Све те породице, становнике треба поштовати и ценити, али је очито да не могу без свеже крви оних који су се у новијим временима населили, модернизовати овај град.

Потребно је у току предизборних активности за локалне изборе интервјуисати повећи број људи, омогућити да се чује њихово мишљење, да њихова имена буду позната свима, а не да се било ко заклања иза партије. На многим седницама Скупштине општине Сремски Карловци, одборници Српске радикалне странке указивали су на бројне пропусте и разбацавања буџетских средстава. Нису сагледавани приоритети који би представљали помак у покретању нових радних места за наше грађане који су без посла, а самим тим и без перспективе.

Средства су, упркос добронамерним саветима одборника СРС, расипана на скупове и прославе, на "шминкање" и шарену лажу и утисак да је све у

ПЕТИ ОКТОБАР - ТРАГЕДИЈА СРПСКОГ НАРОДА

ДОСИЗАМ И ДЕДОСИЗАЦИЈА СРБИЈЕ

Да ли ће се петооктобарска револуција прослављати и после мајских избора, питање је свих питања.

Пише Комнен Коља Сератлић

Сваке године пети октобар се дочекује и обележава као значајни датум наших колективних календара, уместо да се носе црни барјаци и стављају на куће искључиво српског народа. Тај датум нас приморава да се зауставимо и размислимо о нашем месту у времену и нашем раду у историји. Сваког петог октобра дају се разне изјаве о томе датуму, посебно славопојке, а да се не говори о оним изјавама које призивају фашизам, односно шести октобар. Оне доносе тугу, бол. Зар ћемо наставити у несрећи, јер смо изгледа из несреће рођени. Ако бацимо поглед са севера до југа, са истока до запада ове земље видимо немаштину, незапосленост, болест, дрогу, корупцију, криминал. Ко и када ће објединити три вредности: економски развој, друштвену правду и политичку демократију. Прошних година били смо сведоци пада многих политичких теорија и економских шема, које су имале мало или нимало везе са реалним проблемима ове земље. А када се ради о спољном аспекту, поставља се питање, после Хага и Космета, која ће два нова камена обесити Србији око врата владар Планете. **Зато је последњи моменат да се упитамо шта је то пети октобар.** Ако је судити по изјавама разних несрећника и несрећница, разних корумпираних политичара, разних "угледних" лопуза, због којих је више од два милиона гладних и унесрећених, онда испада да тај датум заузима видно место у историји овога народа. Ти разгоропађени надри аналитичари (не знају да кажу или напишу разачарање већ разочарење, зато су увек разочерени, акценат им је катстрофалан, страна имена изговарају углавном наопако, неписмени, фрљају се падежима итд.), разне јахачице невладиних организација, чланови чувеног Форума за међународне односе Европског покрета Србије, Форума који је, посебно у дипломатији, одиграо злочиначку и криминалну антисрпску улогу, иду од листа до листа са телевизије на телевизију. Тврдим да од 1914. године (намерно узимам ту годину) све до данашњих дана овај народ (подвлачим народ) не зна истину ни о једном свом датуму, ево само неких: 1918 -ој, 1928, 1934, 1941, 1944, 1945, 1948, 1974, 1970, 1980, 1990, 1999. и да не набрајам, посебно ништа не зна о најсрамнијој 2000. години.

Историја односа у друштву запамтила је многе ИЗМЕ. Неки су на срећу, пролазили релативно брзо, док су неки дуго трајали и остављали за собом пустош, сузе, неизлечиве ране. О неким измима, научници и аналитичари јављали су се са закашњењем. Зато би ДОСИЗАМ, као један од најин-

Карловцима лепо и добро. Међутим, гладна уста не могу се нахранити ватрометима и фолк-музиком. Власт је занемарила младе, вредне, поштене и школоване људе, који у центру православља траже осмишљавање своје егзистенције.

И зато нас је, нажалост, стигла светска почаст и велико зло у пакету из Европе, један број младих, незадовољни, нису се реализовали ни као стручњаци, ни као родитељи; подлегли су алкохолу и дроги која је ту, на пет метара од општине, на десет метара од цркве, а Дворска башта пуна шприцева.

Крајње је време за предузимање радикалних мера ради избављења свих наших ученика, студената и осталих грађана из зла које је дубоко закорачило у срце духовности. Неопходно је направити план и пројекат који ће омогућити људима поштен рад, адекватну зараду. Радна места осмослиће живот младих, о којима толико причамо, у њима видимо будућност, а препустили смо их дроги и алкохолу. Докле ћемо жмурећи пролазити поред ноћних локала који раде до раних јутарњих сати? А, из њих излазе млади-старци који дан проводе у коматозном стању. Осећамо ли одговорност, има ли решења?

Има, ако нас одговорни чују . У супротном, Карловци тону у маглу, у град оронулих младића и фасада, малодушних људи који су се предали судбини.

ИНФОРМАЦИЈЕ ИЗ ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

Општински одбор у Карловцима прославио крсну славу Света Три Јерарха на Банстољу у ресторану ”Завицај”, којој је присуствовало преко 73 члана.

Учлањено је 36 нових чланова.

СРС једина организовала одлазак у Београд на величанствен митинг ”Косово је Србија” 21. 02. 2008. поводом протеста проглашења независног Косова. Позиву се одазвало 59 патриота.

Успешно је одржана годишња Скупштина општинског одбора странке 15. 03. 2008. у свечаној сали Скупштине општине. Као гости присуствовали су: републички посланик Зоран Машић, председник Општине Беочин Зоран Тешић и председник Скупштине општине Беочин Зоран Стокућа.

Одбор је на својим седницама донео одлуке о кандидатима за парламентарне, покрајинске и локалне изборе.

тересантнијих савремених друштвених процеса, чији смо на жалост сведоци, и за који је заинтересован читав транзицијски свет (јер су све земље у транзицији имале или имају свој досизам) и не само транзицијски, требало хитно осмислити, изанализирати са свих аспеката. За проблем досизма заинтересован је и онај део света који себе назива демократским, слободним. То још више упућује на хитну критичку анализу и објашњење актуелних проблема ДЕДОСИЗАЦИЈЕ. У данашњој ситуацији врло лако се помешају различите ствари у критици, тако да се може добити погрешна оријентација у начину савладавања онога што би требало критиковати, тј. сами конкретни досизам. Јер, паролe слободе, демократије, паролe о уласку у Европу (као да нисмо у Европи, јер није Балкан буре барута, већ је Европа буре барута, с обиром на то да је започињала крваве ратове), паролe сутрашњег благостања (то је била основна крилатица Коминтерне) и др. су лепе ствари, прихватљиве, популарне и изгледа да су саме по себи изван домашаја критике. У име демократије, слободе, досисти све што је било раније проглашавају сумњивим и диктаторским. На другој страни, примера ради, масмедији су у тежем положају него у било ком познатом диктаторском режиму. Свака, па и банална критика, критичаре ставља на стуб срама, доводи у питање њихове животе и њихових ближњих. У досизму политичка култура је на нули. Долази се до једноставног закључка да досисти, под паролом борбе за демократију, слободу, у ствари, подржавају век истинског отуђења, чији је прави протагонист управо онај свет који себе произвољно назива, напредним, демократским, који себи даје право да бомбардује и убија невину децу, да казни било кога и било коју земљу на свету.

Наведено не би требало схватити као једно симплифицирано, чисто политичко-идеолошко дефинисање, као да у једном свету, који себе назива демократским, слободним, нема никаквих елемената напретка. Није реч ни о ситној политичкој калкулацији, једном рачунцијском вагању политичких снага у свету. Реч је о томе да се у садашњем историјском тренутку нађу ефикасни инструменти критике досизма, да та критика буде истинска.

Шта је ДОСИЗАМ, како је настао, где су његови прави извори? Нису ли, можда, прави извори досизма у одређеној непревладној социјалној структури, која није само темељ пређашњег режима, она је у ствари темељ тзв. демократског и слободног света. На другој страни, моралистичка критика феномена досизма, по природи ствари не може бити ефикасна. У људској је природи да се згражава на оном што досисти у пракси раде. Тако су на пример актуелне критике, које описују беду, сиромашење, досистичко нецивизацијско понашање да све раније треба избрисати, поништити, итд. Међутим., моралистичка критика, апеловање на људско срце није довољна, нити довољно ефикасна да се феномен досизма превлада. За истинско превладавање онога што досизам доноси са собом није довољно позивати се само на паролe. Морални протест је важан елеменат, али није довољан, јер упућује само у једном правцу и не даје основ за једну мисаону и практичну критику која иде

корак даље.

Његово могуће порекло требало би потражити у осветничком менталитету овога поднебља. Од Немањића до данас мењали су се на власти осветници, завереници, који су дневно смишљали и измишљали какво зло противнику да нанесу. Сви централни комитети, као и досистички ЦК, бавили су се завером. Друштва која немају моралну и демократску традицију, не успостављају етику одговорности, већ напротив, етику произвољности. Сваки нови властодржац понаша се као спаситељ, који дневно спасава унесрећени народ и државу. Дневно се баве тражењем непријатеља, измишљањем непријатеља, јер непријатељ вреба, како би угрозио оно "што је ДОС тешком муком стекао".

Појам досизма требало би повезати и с појмом бирократизма, с бирократском дегенерацијом: нема осећај и потребу за сталним самокритичким преиспитивањем властитог рада, бирократска структура досизма нужно доводи до једног облика диктатуре. Досизам је и један вид друштвене активности у којој се његове партије, посебно оне чије је чланство занемарљиво, претварају у прости апарат владања (подсетимо се да је својевремено једна патуљасата партија ГСС држала све важне функције у земљи). Проблеме ДОС-а приметиле су годину дана након петог октобра неке досистичке партије. Покушале су да се уздигну и извуку из канџи досизма, међутим у томе не успевају, јер су им руке у живом благу, због начина како су дошли на власт, односно ко их је довео на власт. Ниједна досистичка Влада Србије неће се ослободити на демократски начин својих "невидљивих" наредбодаваца и финансијера. Требало би се угледати на модерне државе Турску, Грчку, Шпанију, Чиле, Аргентину и др. како су се ослободиле и на који начин тих унутрашњих владара из сенке.

Научни радници, академици, један мали број правих аналитичара, народ, требало би да осмисле досизам и да се заузму за дедосизацију, посебно што је досизам уништио и уништава основне институције (војску, дипломатију, универзитет, полицију) и три основна стуба на којима почива свака модерна држава. Ако и на следећим изборима победи ДОС, Србија ће нестати, а српски народ ће бити деструисан.

Аутор је дугогодишњи дипломата и новинар

**КАНЦЕЛАРИЈА СТРАНКЕ ЈЕ ОТВОРЕНА
ПОНЕДЕЉКОМ, СРЕДОМ И ПЕТКОМ 18,00 - 20,00 ЧАСОВА**